

เรื่องอังกูรเทพบุตร

ทานที่เลือกให้พระพุทธรเจ้าตรัสสรรเสริญ

ข้าพเจ้าทำเรื่องให้พิสดารแล้วแล ในพระคาถาว่า “เย ฌานปปสุตา ธีรา” เป็นต้น. สมจริงดังคำที่ข้าพเจ้าปรารภอินทกเทพบุตรกล่าวไว้ในเรื่องนั้นดังนี้ว่า : “ได้ยินว่า อินทกเทพบุตรนั้นยังภิกษาทัพพีหนึ่ง ที่เขานำมาเพื่อตน ให้ถึงแล้วแก่พระอนุรุทธเถระผู้เข้าไปสู่ภายในหมู่บ้านเพื่อบิณฑบาต บุญนั้นของอินทกเทพบุตรนั้น มีผลมากกว่าทานที่อังกูรเทพบุตร ทำระเบียบแห่งเตาประมาณ ๑๒ โยชน์ ถวายแล้วสิ้นหมื่นปี” เพราะเหตุ นั้น อินทกเทพบุตร จึงกล่าวอย่างนั้น. เมื่ออินทกเทพบุตรกล่าวอย่างนั้นแล้ว พระศาสดา จึงตรัสว่า “อังกูระ” ชื่อว่าการเลือกให้ทานย่อมควร, ทาน (ของอินทกะ) นั้นเป็นของมีผลมาก ดังพืชที่หวานดีแล้วในนาดี อย่างนี้, แต่ท่านไม่ได้ทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ทานของท่านจึงไม่มีผลมาก” เมื่อจะทรงประกาศเนื้อความนี้ จึงตรัสว่า :-

“บุคคลควรเลือกให้ทาน ในเขตที่ตนให้แล้ว จะมีผลมากเพราะการเลือกให้ พระสุคต ทรงสรรเสริญแล้ว ทานที่ให้ในท่านผู้เป็นทักษิณบุคคล ในชีวิตโลกนี้ เป็นของมีผลมาก

เหมือนพืชที่หวานในนาดีฉะนั้น”

เมื่อจะทรงแสดงธรรมให้ยิ่งขึ้นไป จึงได้ทรงภยิตพระคาถาเหล่านี้ว่า :-

“นาทั้งหลายมีหญ้าเป็นโทษ, หมูสัตว์นี้ก็มีราคะเป็นโทษ; ฉะนั้นแล ท่านที่ให้ในท่านผู้ปราศจากราคะ จึงมีผลมาก, นาทั้งหลายมีหญ้าเป็นโทษ, หมูสัตว์นี้ก็มีโทสะเป็นโทษ, ฉะนั้นแล ท่านที่ให้ในท่านผู้ปราศจากโทสะ จึงมีผลมาก. นาทั้งหลายมีหญ้าเป็นโทษ, หมูสัตว์นี้ก็มีโมหะเป็นโทษ, ฉะนั้นแล ท่านที่ให้ในท่านผู้ปราศจากโมหะ จึงมีผลมาก. นาทั้งหลายมีหญ้าเป็นโทษ, หมูสัตว์นี้ก็มีความอยากเป็นโทษ; ฉะนั้นแล ท่านที่ให้ในท่านผู้ปราศจากความอยาก จึงมีผลมาก.”